

Dne 27. listopadu 2017 se ve Zlíně na Zálešné (v prostorech Domovinky – denního centra pro seniory) uskutečnilo 10. setkání 11 zástupců středisek farních charit za účasti hosta - děkana vizovického děkanátu P. J. Rosenberga a Noely Frolkové, pastorační asistentky Charity Zlín.

Po úvodní modlitbě se ujal slova náš host a povzbudil nás v naší službě.

Zdůraznil, že je třeba umět dávat lidem ne ze svého nadbytku, ale ze svého nedostatku, jako to udělala v evangeliu chudá vdova, když do chrámové pokladnice vhodila své poslední peníze. Je třeba umět se odevzdat Bohu, důvěřovat mu, že se o nás postará (i v tom „nedostatku“).

V dalším příběhu z evangelia kananejská žena prosí Ježíše, aby uzdravil její posedlou dceru. A učedníci nabádají Ježíše, aby tak učinil, aby oni již nemuseli tu ženu poslouchat, jak křičí. Dávejme si i my pozor na to, abychom druhým nedělali dobro rychle jen proto, aby už „přestali křičet“.

Budme si vědomi toho, že Ježíš na sebe nevezl lidskou podobu primárně proto, aby dělal zázraky, nýbrž proto, aby člověk žil s Bohem, aby vyznal své hříchy, aby byl spasen. Ježíš přichází jako náš spasitel.

Je také důležité modlit se nejen za své přátele (což je nám blízké), nýbrž i za své nepřátele. I oni bojují za svou spásu.

Úkolem charitních pomocníků je druhým nejen pomáhat, ale také v nich (šetrným způsobem) probudit víru. Třeba tím, že nahlas pojmenujeme to, proč pomáháme. Nemusíme se trápit s hledáním slov, Duch sv. nám v tom pomůže (v pravý čas a pravým způsobem) – pokud jej o to poprosíme.

Je také třeba čerpat z Boží pomoci, nejen z vlastního já, jinak nám síly brzy dojdou a „vyhoříme“. Toho si byla vědoma i Matka Tereza, když po celodenní námaze ještě dlouze (i se sestrami) setrvala na modlitbách před vystavenou Nejsvětější svátostí oltářní.

Po promluvě nám náš host udělil požehnání. Setkání pokračovalo diskuzí, v níž jsme si sdělovaly naše zkušenosti a dojmy z činnosti charitního dobrovolníka. Navzájem jsme se povzbudily, zazněla mnohá pěkná svědectví.

- Např. svědectví o tom, jak moc Charita i lidé z nejbližšího okolí pomohli rodině, v níž vážně onemocněl manžel, tatínek a živitel rodiny, jak pomoc přicházela ze všech stran (materiální i duchovní – nemocný mohl denně přijímat Ježíše v Eucharistii)
- Charitní šatník je dobře zásoben, vybídněme lidi, kteří potřebují pomoci, aby se nebáli tuto pomoc přijmout (setkaly jsme se i s názorem, že člověk žijící na vesnici pomoc odmítá – bojí se reakce nejbližšího okolí – „co by tomu lidi řekli...“)
- Při poskytování pomoci je třeba se více zaměřit na ty, kteří „mlčí“ – o pomoc nepožádají, protože se stydí nebo prostě již nemají sílu si o ni říct – mějme vnímavé srdce, abychom ty potřebné rozpoznali
- Zlínská farnost vydává „Život farnosti“ – měsíčník, v němž Charita Zlín opakovaně informuje o možnostech pomoci lidem v nouzi – a to nejen materiální, nýbrž i duchovní – návštěvy nemocných v nemocnici i doma, klientů v domovech seniorů, podávání sv. přijímání, návštěvy kněží, sloužení mší sv. atd. Je třeba, abychom své okolí o tomto pravidelně informovali, předávali kontakty na kněze, kaplany, pastorační pracovníky

- Návrh, abychom opět ve své farnosti podali souhrnnou informaci o tom, jak může charita pomáhat – je třeba najít vhodnou formu. Je tak možno učinit např. po Tříkrálové sbírce spolu s informací, kolik sbírka činila v dané farnosti. Pastorační asistentka přislíbila v tomto nám vypomoci – dodáním nějakého písemného sdělení či prezentace – bude ještě upřesněno. Na setkání zazněl názor, že je třeba hledat nové způsoby prezentace (např. obrázky, fotografie, ...), jen letáčky již nestačí. Lidé jsou zahlceni informacemi. Mnohé již nevnímají, vytěšňují, informace začínají cíleně hledat až v okamžiku, kdy pomoc akutně potřebují
- Je třeba pravidelně sledovat webové stránky Charity Zlín a zde uváděné informace a aktuality zprostředkovat ve své farnosti – např. formou sdělení na nástěnce v kostele
- Charita Zlín průběžně nabízí uskutečnit prezentaci o své činnosti ve farnostech – čeká jen na pozvání od kněze či farní rady; o své činnosti informuje i na veřejných akcích (v nejbližší době to bude ve Zlíně např. při adventním koncertu či předávání vánočního světla)
- Spolupráce s kněžími se v jednotlivých farnostech liší – někteří jsou činnosti charity nakloněni, vycházejí nám dobrovolníkům vstříc, jiní jsou zdrženlivější. Důvodem je zřejmě skutečnost, že kněží jsou obecně přetěžováni nebo také to, že mohli mít nějakou negativní zkušenost, co se činnosti charity týká
- Pastorační asistentka poděkovala všem, kteří se zapojili do přípravy vánočních balíčků dětem na Ukrajině. Olomoucká arcidiecéze má ve své databázi 341 dětí, z toho Charita Zlín poveze balíčky 53 dětem
- Také velké díky patří do farností, které Charitě dodávají ošacení a upozorňují na potřeby ve farnosti
- Farnost Lukov má pěkně rozvinutou spolupráci s P. M. Kuffou (knězem v Žakovcích na Slovensku, který se věnuje lidem na okraji společnosti). Ve farnosti proběhla peněžní sbírka i sbírka oblečení, farnost pomohla i v Choryni („pobožce Žakovců“)(zde jsou soustředěny ženy, jež potřebují pomoci). V domově pro seniory v Lukově zavedena modlitba růžence do reproduktoru, nepohybliví klienti, jež nemohou přijít na modlitbu růžence do kaple, se modlí na lůžku – přes sluchátka
- Další setkání se uskuteční pravděpodobně v únoru 2018, datum bude ještě upřesněno a včas sděleno přes charitní e-mail

Zapsala a požehnaný advent i Vánoce přeje Lenka Pavlovská